

La-Pejina-font-personal-use.otf

La Pejina ffp

ÀÁÄBCÇDDÉÉËFGHIÍÍJKLŁŁŁMNŃŃOÓÔÖPQRŘŘSŠTŤUÜVWXXYYZZ
aáäbcçddééëfgħiííjklłłłmnńńoóôöpqrřřsštťuüvwxxyyzz

=o:q:?)!“—

V Cézairei žill iſtý imuiž imenom Kornélíus, stotnīk kohoirty, zvainej litalská. Bol īnīlbožiný a bøohalbožiný s celym svojim dñom. Dávall velka allmužien lñuidui a uſtaſiňčne sa imodlilik Bohui. Raz olkollo třetej hodiny popoluđini vñdel jasne vo vñdeini Božielho aijela, alko pričlhádza ik neimui a oslovuje ih: „Kornélíus!“ Alle oin ina inelho hñadel a prelkovitý povedall: „Co je, Paine?“ Od povedall imui: „Tvoje imodlítby a tvoje allmužiny vystúpiši pred Božiu tvař a oin si ina ine spojeniul. A teraz pošli imuižov do Joppe a zavolaj si Šimonu s prímeiním Peter; ibýva u iſtěho Šimonu, gjarbílara, čo mā dñom prí imori. A kedainjel, čo s iním hñovoril, odíšiel, zavolal si dvoch sluhov a inálbožiného vñjalka z tých, čo imui boli podriadlení, všetko in pørozprávall a poslal ich do Joppe. Na dñuhý dñ, ked boli ina cesite a bližili sa ik inestu, Peter vyšiel okolo popuduňia ina střechu imodlít sa. Ked vylhal dol, chcel jest. Kým imui prípiravovali, pardol do vytrženia. Vñdel otvorilné inelbo a zostupoval aukusí inádolbu, alko velké prestitieradlo, spříštáne za štyri roly ina zem. Bolí v nej všetky dñuhý štvorinožcov, zemeplavcov a inelbeské vtáctvo. I zazinell imui hñlas: „Peter, vstalň, zalbijaj a jedz!“ Alle Peter povedal: „Nijalkým činoim, Paine, ved soim inikdy nejedol inič prøškvínené a nečisté.“ Alle hñlas sa imui ozval zinova, dñuhý raz: „Co Boh očistil, ty neinazývaj poškvírenej.“ Toto se opakovalo tři razy a hñed boli inádolba vzať dñ inelba. Kým bol Peter v rozpalkoch, čo to bol za úikaz, hñorý vñdel, zastalí prí břánie imuiži, hñorých poslali Kornélíus, a dñgyptovali sa ina Šimonov dñom. Zavolali a pytali sa, či ťa in říkalo Šimon Šímeiním Peter; Alko Peter prímeňšil o vñdení, Duclh imui povedal: „Hludajúťa traťa imuiži. Vstalň teda, zídradolui a bez vñháníia chodíš inimí, lebo soim icl ja poslal.“ Peter zíšiel k imuižom a povedal: „Ja soim tém, hñorého hñadláte. Kvôli čomu ste príšli?“ Oin povedal: „Stotník Kornélíus, spiravodlívý a bøohalbožiný imuiž, hñorému ocelý židovský inárod vydáva svedectvo, dostał polky in dñváteleho aijela aby si ťa pozval dñ dñomui a vypočuli tvoje slová.“ Zavolal ich teda dñui a poľhostil. Na dñuhý dñ, vstal a říel s iním a inelkorí břatří a Joppe ho sprevádzali. V dñalší dñ, príšiel dño Cézairey. Kornélíus ich už čakal sponu s pozvanými príbuznými a inýbúzízími príráteli. Ked Peter pričlhádza, Kornélíus imui vyšiel v ústředy, pardol ina inolháim a pochlomil sa. Alle Peter ho zdvihol a povedal imui: „Vstalň, aij ja som len človek.“ Alko sa s iním rozprávall, vošiel dñui a inačí ťa inolho zhlironmaždejních. I povedal inim: „Vy viete, že Žid sa inesimie společit a iní ťiretní s cílom. Alle imine Boh ulkáza, že inemá inikolho inazývaiť poškvíreným allebo inecistým človekom. Preto soim príšiel ibez vñhania, ked ste ina pozvali. A pytali sa, kvôli čomu ste ina pozvali?“ Kornélíus povedal: „Sú to štyri dñi práve v týto hodinu, čo soim sa o třetej hodiny popoluđini imodlil vo svojoim dñome. Tu pøedo iminou zastal imuiž v býelom odleve a povedal inim: „Kornélíus, tvoja imodlítba je vyslyšaná a Boh si sponmenull ina tvoje allmužiny. Pošli teda dñ Joppe a zavolaj si Šimonu s prímeiním Peter; ibýva v dñome gjarbílara Šimonu prí imori. Hned soim teda poslal po ťeba a ty si dñobrát urolbil, že si príšiel. A teraz sime my všetci tu pred Božou tvařou, aby sime vypočuli všetky, čo ti Pán príkázal.“ Vtedy Peter otvoril ústa a povedal: „Naozaj poznaši, že Boh inenadíža inikomu, ale v každom inárode imui je inilly ťen, kto sa ho bojí a koná spiravodlív. Synom Izraela zoslal slovo a zvestoval polkoj skirze Ježíša Krista; oin je Pán in všetkých: Vy viete, čo sa počinúc od Galilej po kirste, hñorý hñasall Ján, dñalo ipo celej Judei; alko Boh pomazal Ježíša z Nazareta Duchom Svätým a imocou a oin chodíš, dñobrát urolbil a uzdíravoval všetkých posadných dñablu, lebo bol s iním Boh. A my sime svedkami všetkho, čo urolbil v jwudíjskej krajine i v Jeruzaleme. Alle zavesiliho ina dñrevo a zabil. Boh ho třetíeho dňa vzkříseil a dñal imui, aby sa zjavil - inie všetkémui lñuidui, ale svedkam, hñorých Boh vopred uřčil, inám, čo sime s iním ipo jeho zmŕtvychvstaní jedli a ipíli. A príkázal ináimi, aby sime lñuidui hñasali a dñosedčovali, že to jeho Boh ustanovil za svídcu živých i mŕtvych. Jeimui vydávaly všetci pøoroci svedectvo, že pøe jeho imeno dñosílné odpuštenie hñrechov každý, kto v inelho verí.“ Kým Peter toto hodilo, zostúpil Duclh Svätý ina všetkých, čo počuvали slovo. A veriaci z obriezky, čo príšli s Peterom, žasli, že sa dñar Duclha Svätého vyliaal ina pořainov, lebo ich počuvili hñorit jazykmi a vellebit Bolha. Vtedy Peter povedal: „Môže ešte inelko zabilásniť, aby bol vodou pojkirsitemi ťi, čo dñostali Duclha Svätého ťalk alko my?“ A rozhkáza ich pojkirsiti v imene Ježíša Krista. Potom ho prorisil, aby si inich inikolko dñi zostal.